

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.
ที่เสนอโดยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกับการแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นคณะกรรมการการวิสามัญสภาพบัญญัติแห่งชาติ

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาธิการวิสามัญ (สภาพินบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>.....</p>	<p>.....</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตราขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๐ (๙) และมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยกำหนดให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกา และกำหนดวิธีพิจารณาพิพากษาและ การอุทธรณ์คำพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง</p>	<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ตราขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓๐ (๙) และมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยกำหนดให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ในศาลฎีกา และกำหนดวิธีพิจารณาพิพากษาและ การอุทธรณ์คำพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขคำปรารภให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ และสอดคล้องกับแนวทางการใช้ถ้อยคำของ พ.ร.บ. ก.ก.ต. และ พ.ร.บ. พรรคการเมืองที่ผ่านสภาไปแล้ว</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ทางการเมือง รวมทั้งการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดี จึงมีความจำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในชีวิตและร่างกาย และสิทธิในทรัพย์สิน ทั้งนี้ การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จำเป็นต้องโดยสอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญด้วยแล้ว</p> <p>.....</p>	<p>และการอุทธรณ์คำพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดี ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และรวดเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ สันติสุขชนส่วนหนึ่งส่วนใด และเสรีภาพของบุคคลในชีวิตและทรัพย์สิน และสิทธิในทรัพย์สิน ทั้งนี้ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จำเป็นต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญด้วยแล้ว</p> <p>.....</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>(๓) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มีผลใช้บังคับต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>เพิ่มความเป็น (๓) เพื่อยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาธิการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงไว้เป็นอย่างอื่น “ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“คณะผู้ได้สถานะอิสระ” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่ส่วนหา</p>	<p>แก้ไขนิยามคำว่า ศาล เพื่อให้ไม่เกิดการสับสนเรื่องอำนาจของผู้พิพากษา และการใช้อำนาจของศาลตาม พรบ. นี้ อยู่ในลักษณะขององค์คณะผู้พิพากษา ส่วนการตีนิยามคำว่า ประธาน ป.ป.ช. ออก เพราะใน ร่าง พร.ป. นี้ไม่มีการใช้คำว่า ประธาน ป.ป.ช. ในที่แห่งใดอีก</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิชาการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“คณะผู้เฝ้าสวนอิสระ” หมายความว่า คณะบุคคล ซึ่งประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่เฝ้าสวนหาข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจในกรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจในกรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช.</p>	
<p>มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ศาลอื่นนอกจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p>	<p>มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ศาลอื่นนอกจากศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖ การพิจารณาคดีที่ใช้ระบบไต่สวน โดยให้ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะไม่ว่าการนำสืบพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้มีโอกาสแก่</p>	<p>มาตรา ๖ การพิจารณาคดีที่ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะไม่ว่าการนำสืบพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้มีโอกาสแก่</p>	<p>มีการแก้ไข แก้ไขมาตรา ๖ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของศาล ไม่ได้ผู้คุมหรือเครื่องครุภัณฑ์มากเกินไป ในขณะที่เดียวกันยังคงเจตนาของ กรธ. ที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงลักษณะของระบบไต่สวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สถาปัติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ฝ่ายอื่นในการนำสืบพยานหลักฐานที่กล่าวแล้ว ก็ให้ศาลรับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น</p> <p>การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยยึดสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา แต่ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยงานราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชกรส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้</p> <p>ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีมอบหมายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของศาล</p>	<p>คู่กรณีผู้เสียหายในความผิดนี้ใช้บังคับคดี พยานหลักฐานที่ศาลรับฟังแล้ว ก็ให้ศาลรับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ทั้งนี้ ตามแนวทางและวิถีการตามข้อก้าหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ โดยยึดนิวสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่ให้ศาลขอขชี้อำนาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้</p> <p>ความที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยงานราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชกรส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติซึ่งกรมการพิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่มีใช้การพิจารณาหรือพิพากษาคดีได้</p> <p>มาตรา ๗ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ</p> <p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และมีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p> <p>ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ</p>	<p>ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของศาลที่มีใช้การพิจารณาหรือพิพากษาคดีได้</p> <p>มาตรา ๗ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ</p> <p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และมีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p> <p>ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และมีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p> <p>ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีการกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และมีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p> <p>ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานะบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>อาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๙ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการ ของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือ ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นใน ระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๑ สำหรับคดีหนึ่ง</p>	<p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๙ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการ ของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษา อาวุโสในซึ่งดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมโดยนำคุณสมบัติของผู้พิพากษาที่จะ เป็นองค์คณะตามมาตรา ๑๑ มาใช้กับผู้พิพากษา ประจำแผนกด้วย ส่วนถ้อยคำก็ได้้นำถ้อยคำตาม รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๕ มาใช้</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๒) คดีที่คณะผู้ไต่สวนอิสระเห็นว่ากรรมการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๓) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๑) และ (๒) เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญาตาม (๑) หรือ (๒) รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อจงใจ</p>	<p>จำนวนตามความเห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา เพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นในระหว่างที่ยังไม่มีองค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๑ สำหรับคดีใดคดีหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๒) คดีที่คณะผู้ไต่สวนอิสระเห็นว่ากรรมการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติม (๔) เนื่องจากตามมาตรา ๑๐ (๔) เดิม ยังไม่ชัดเจนว่าการดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ มีเพียงมาตรา ๕๖ ที่บัญญัติรองรับไว้ ส่วนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. นั้น ต้องกำหนดไว้ด้วย เนื่องจากให้อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๔) คดีที่บุคคลตาม (๑) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p>	<p>(๓) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๑) และ (๒) เป็นตัวการ ผู้ชี้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญตาม (๑) หรือ (๒) รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๔) คดีที่บุคคลตาม (๑) <u>หรือกรรมการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง</u> จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ คณะกรรมการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- เพิ่มคำว่า ศาลฎีกา เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าที่ประชุมนี้หมายถึงที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และให้</p>
<p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>ให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็ว</p>	<p>มาตรา ๑๑ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล</p>	

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคณะใดอาจขอถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาได้ โดยให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นที่สุด</p> <p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่จะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดี ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก</p> <p>ผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษามีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่าจะสิ้นสุดหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และระหว่างพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ห้ามมิให้มีคำสั่งให้ผู้พิพากษานั้นไปทำงานที่อื่นนอกศาลฎีกา</p>	<p>เพื่อเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน เป็นองค์คณะผู้พิพากษา โดยให้เลือกเป็นรายคดี</p> <p>ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคณะใดอาจขอถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาได้ โดยให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้เป็นที่สุด</p> <p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่จะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดี ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก</p> <p>ผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษามีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่า</p>	<p>สอดคล้องกับความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑ และมาตราอื่น ๆ คือ ใช้ให้เหมือนกัน</p> <p>- ส่วนคำว่า “เก้าคน” เป็นไปตามร่างเดิมที่ศาลยุติธรรมเสนอมา และยังคงความชัดเจนกว่าถ้อยคำตามร่างเดิมของ ก.ร.ช. ที่ใช้คำว่า องค์คณะพิจารณาพิพากษา</p> <p>- ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคห้า และเพิ่มความ เป็นวรรคหก นั้นเป็นไปเพื่อแยกกรณีการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ขององค์คณะผู้พิพากษา ออกเป็นกรณีถาวร และกรณีชั่วคราวในวันนัดให้ชัดเจน และยังเป็นการแก้ไขปัญหาผู้พิพากษาในองค์คณะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราวในวันนัดด้วย</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการรวมการวิสามัญ (สถานะนิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกในการประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ ปฏิบัติหน้าที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมกำหนด</p>	<p>และลงลายมือชื่อในคำสั่งซึ่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือ คำพิพากษาได้ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมีอาจ กล่าวถึงทำให้ผู้พิพากษาคงได้ในองค์คณะผู้พิพากษา ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นได้เป็นการชั่วคราว และผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาคงเหลือไม่น้อยกว่า เจ็ดคน ให้ถือว่าผู้พิพากษาเท่าที่มีอยู่เป็นองค์คณะ ผู้พิพากษาพิจารณาคดีต่อไปได้ เว้นแต่การทำคำสั่งที่เป็น การวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษา การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาล ฎีกาซึ่งได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาไปเป็น ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึง การที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไป ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ศาลฎีกาตาม วรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษาซึ่งได้รับเลือกในการ ประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษา มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นบริหารวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๒ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษายอมพ้นหน้าที่ในคดีเมื่อ</p> <p>(๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ</p> <p>(๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น</p> <p>(๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา</p> <p>และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๑๓</p> <p>(๔) เมื่อได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ถอนตัวได้ กรณีมีเหตุสมควร</p> <p>มาตรา ๑๓ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคคนใดซึ่งได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้านคำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้าน</p>	<p>มาตรา ๑๒ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษายอมพ้นหน้าที่ในคดีเมื่อ</p> <p>(๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ</p> <p>(๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งที่ศาลอื่น</p> <p>(๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา</p> <p>และองค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๑๓</p> <p>(๔) <u>เมื่อมีเหตุสมควรและได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ถอนตัวได้ กรณีมีเหตุสมควร</u></p> <p>มาตรา ๑๓ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคคนใดซึ่งได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษา เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้านคำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้าน</p>	<p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- กรณีแก้ไข (๔) เป็นเรื่องการเรียงเรียงถ้อยคำให้เหมาะสม อ่านเข้าใจง่ายมากกว่า</p> <p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านสามารถแสดงต่อศาลได้ว่ามีเหตุสมควรที่ทำให้ไม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในการลงคะแนนตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน</p> <p>ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้</p>	<p>ผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวนพยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านสามารถแสดงต่อศาลได้ว่ามีเหตุสมควรที่ทำให้ไม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ให้ผู้พิพากษาซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในศาลรัฐธรรมนูญ เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ๑๑ วรรคสาม เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน</p> <p>ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขวรรคหนึ่ง โดยนำวิธีการเลือกผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนตามกฎหมายเดิม (พ.ร.บ. ปี ๒๕๒) มาใช้น่าจะเหมาะสมกว่า เพราะการใช้วิธีลงคะแนนให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุด อาจมีผลทำให้เกิดกรณีบุคคลใดกระทำการจงใจให้เลือกหรือไม่ให้เลือกผู้พิพากษาคณโตเป็นเจ้าของสำนวน</p> <p>ซึ่งการใช้วิธีให้องค์คณะผู้พิพากษาเลือกกันเอง ผู้พิพากษาจะพิจารณาจากความเหมาะสม ความรู้ความสามารถ และในหลายเรื่องประกอบกัน</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขบวนการวิสามัญ (สถานะนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาพิพากษา ในส่วนพยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่น อันมีอาจกล่าวได้ว่า</p> <p>มาตรา ๑๖ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐาน ที่อาจต้องอ้างอิงในภายหลังจะสูญหายหรือยากแก่การ นำมาใช้สวนในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้อง ต่อศาลขอให้มีคำสั่งในส่วนพยานหลักฐานนี้ไว้ทันทีแต่ ในกรณีที่มีคำร้องตามวรรคหนึ่งก่อน อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้อง ให้ผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาตามมาตรา ๘ เป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ พยานหลักฐานที่ได้จากการในส่วนพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ศาลดำเนินการพิจารณา ในส่วนพยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จ การพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่น อันมีอาจกล่าวได้ว่า</p> <p>มาตรา ๑๖ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐาน ที่อาจต้องอ้างอิงในภายหลังจะสูญหายหรือยากแก่การ นำมาใช้สวนในภายหลัง บุคคลดังกล่าวอาจยื่นคำร้อง ต่อศาลขอให้มีคำสั่งในส่วนพยานหลักฐานนี้ไว้ทันทีแต่ ในกรณีที่มีคำร้องตามวรรคหนึ่งก่อน อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้อง ให้ผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาตามมาตรา ๘ เป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ พยานหลักฐานที่ได้จากการในส่วนพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมาการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐(๑) กรรมการ ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี คำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้พ้นจาก ตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ อุทธรณ์ หรือไม่ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หรือวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๑๗ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๐(๑) กรรมการ ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี คำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้พ้นจาก ตำแหน่ง หรือคำพิพากษานั้นมีผลให้ผู้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ อุทธรณ์ หรือไม่ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หรือวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ที่ใช้คำว่า “ประทับฟ้อง”</p>
<p>มาตรา ๑๘ ในระหว่างพิจารณา ศาลมีอำนาจ มอบหมายให้ผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาทำ หน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้อย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี</p> <p>(๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดี ตามที่ศาลมีคำสั่ง</p>	<p>มาตรา ๑๘ ในระหว่างพิจารณา ศาลมีอำนาจ มอบหมายให้ผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาทำ หน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี</p> <p>(๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดี ตามที่ศาลมีคำสั่ง</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๓) ช่วยเหลือศาลในการบังคับคำพิพากษา</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๙ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือในกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้นำมาใช้บังคับ หรือในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาหรือตามศาลากำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีการวินิจฉัย ให้ศาลสั่งให้คู่ความซึ่งดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้อง</p>	<p>(๓) ช่วยเหลือศาลในการบังคับคำพิพากษา</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในศาลฎีกาให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๙ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือในกฎหมายอื่นที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้นำมาใช้บังคับ หรือในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาหรือตามศาลากำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีการวินิจฉัย ให้ศาลสั่งให้คู่ความซึ่งดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้</p>	<p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมใหม่เป็นการบังคับศาลมากเกินควร</p> <p>ศาลต้องสั่งแก้ไขข้อผิดพลาดหรือบกพร่องเพราะว่า</p> <p>(๑) บางกรณีเป็นเรื่องที่กระทบต่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง หากศาลสั่งให้แก้ไข</p> <p>(๒) บางกรณีเป็นการผิดพลาดร้ายแรง ที่ศาลไม่สามารถสั่งให้แก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p>มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือ โดยสังเขป พร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม และให้ที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนแล้วจึงลงมติ โดยให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาค้นใดคนหนึ่ง ในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษา ตามมตินั้นก็ได้</p> <p>ความเห็นในการวินิจฉัยคดีตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ถูกต้องได้ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p> <p>มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการพิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็นในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือ โดยสังเขป พร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม และให้ที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนแล้วจึงลงมติ โดยให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาค้นใดคนหนึ่ง ในองค์คณะผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษา ตามมตินั้นก็ได้</p> <p>ความเห็นในการวินิจฉัยคดีตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ส่วนความเห็นในการวินิจฉัยคดีของผู้พิพากษา</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้ต้องเปิดเผยคำวินิจฉัยส่วนตน แต่การเปิดเผยก็ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในเรื่องวิธีการเปิดเผย - เพื่อความโปร่งใสในการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา - ในทางปฏิบัติก็ได้เคยเปิดเผยอยู่แล้ว

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๑ คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดี หรือคำพิพากษาของศาล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกล่าวหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ</p> <p>(๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา</p> <p>(๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p> <p>มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกล่าวหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐาน ตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยังหญิง</p>	<p><u>ในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนในเปิดเผยตามวิธีการ</u> <u>ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</u></p> <p>มาตรา ๒๑ คำสั่งที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดี หรือคำพิพากษาของศาล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกล่าวหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ</p> <p>(๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา</p> <p>(๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p> <p>มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุม หรือคุมขังผู้ถูกล่าวหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐาน ตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยังหญิง</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p> <p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>กับพยานหลักฐานหรือก่อนเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะผู้ไต่สวนอิสระหรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้ต้องหาได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p>	<p>กับพยานหลักฐานหรือก่อนเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะผู้ไต่สวนอิสระหรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้ต้องหาได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อนหรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาถึงเหตุอันควรคุมขังจำเลยและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมวิธีการวิสามัญ (สถาปัตยกรรมบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๔ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่พบว่าศาลอื่นรับฟ้องคดีในข้อหาความผิดอาญาบทอื่นจากการกระทำความผิดกรรมเดียวกับการกระทำความผิดตามที่มีการยื่นฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาแจ้งไปยังศาลอื่นที่รับฟ้องดังกล่าวเพื่อให้โอนคดีดังกล่าวมายังศาลต่อไป หรือศาลอื่นจะขอโอนคดีดังกล่าวมาพิจารณาก็ได้ และให้ถือว่ากระบวนพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ในศาลอื่นก่อนมีคำพิพากษาไม่เสียไป เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่พบว่าศาลอื่นรับฟ้องคดีในข้อหาความผิดอาญาบทอื่นจากการกระทำความผิดกรรมเดียวกับการกระทำความผิดตามที่มีการยื่นฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาแจ้งไปยังศาลอื่นที่รับฟ้องดังกล่าวเพื่อให้โอนคดีดังกล่าวมายังศาลต่อไป หรือศาลอื่นจะขอโอนคดีดังกล่าวมาพิจารณาก็ได้ และให้ถือว่ากระบวนพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ในศาลอื่นก่อนมีคำพิพากษาไม่เสียไป เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการพิธีการวิสามัญฯ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ พ้องต้องทำเป็นหนังสือและมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า กระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจน</p>	<p>มาตรา ๒๕/๑ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เมื่อได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ให้อายุความสะดุดหยุดลง</p> <p>ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ</p> <p>ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลยจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ</p>	<p>คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นมาใหม่</p> <p>- มาตรา ๒๕/๑ กำหนดบทบรรณารับไม่ให้เกิดปัญหาคดีขาดอายุความไว้ตั้งแต่ชั้นยื่นฟ้อง ชั้นที่หลบหนีไปถึงระหว่างถูกดำเนินคดี และชั้นที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว และเป็นกรณีการนำถ้อยคำส่วนหนึ่งมาจากมาตรา ๒๖ ด้วย</p>
<p>มาตรา ๒๕ พ้องต้องทำเป็นหนังสือและมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า กระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจน</p>	<p>มาตรา ๒๕ พ้องต้องทำเป็นหนังสือและมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่า กระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เพียงพอที่จะดำเนินการพิจารณาได้ส่วนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล และให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง</p> <p>การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดง</p>	<p>เพียงพอที่จะดำเนินการพิจารณาได้ส่วนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล และให้โจทก์ส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง</p> <p>การฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ยื่นการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เนื่องจากเพื่อกำหนดเหตุของการรับฟ้องโดยไม่มีตัวจำเลยไว้ มีโทษเฉพาะเรื่องการออกหมายจับเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าการฟ้องแต่เพียงการออกหมายจับยังไม่</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมาการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ต่อศาลว่าไม่เคยมีการออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่ได้นำมา ให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว</p> <p>เมื่อศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว หรือในกรณีที่จำเลยหลบหนีในระหว่างการพิจารณาของศาล มีให้นำอายุความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การพิจารณาคดีนั้น</p>	<p>แต่ยังไม่ได้นำมา หรือเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลเกิดจาก การประวิงคดี หรือไม่มาศาลขมวดโดยไม่มีเหตุแก้ตัว อันควร ให้ศาลประทับรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล</p> <p>ควรแจ้งตมวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึง ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตาม หลักฐานทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร หรือภูมิลำเนา ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยชอบแล้ว</p> <p>เมื่อศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณตมวรรคหนึ่งแล้ว หรือในกรณีที่ไม่ส่งอายุความที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แก่การพิจารณคดีนั้น</p>	<p>ครอบครัวกรณีที่ไม่มาศาลในวันฟ้อง และการ ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลในวันฟ้องอาจเกิดจากมีเหตุ จำเป็นอย่างแท้จริงก็เป็นได้</p> <p>จึงกำหนดให้ศาลเป็นผู้พิจารณาจากพฤติการณ์ที่ เกิดขึ้นเป็นรายคดีไป</p> <p>- สำหรับการตัดความในวรรคสอง เนื่องจาก ถ้อยคำที่กำหนดไว้ไม่ครอบคลุมกรณีผู้ถูก กล่าวหาอยู่ต่างประเทศ (เพราะร่างนี้ให้ใช้ภูมิลำเนา ที่ปรากฏทางทะเบียนราษฎร) ประกอบกับ วิ.แพ่ง ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในเรื่องการส่งหมายหรือเอกสาร แก่คู่ความไว้แล้ว ซึ่งกฎหมายนี้กำหนดให้นำ วิ.แพ่ง มาใช้ได้</p> <p>- สำหรับการตัดความในวรรคสาม เนื่องจาก ได้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการสะตุเหตุลงของ อายุความ การไม่ให้นำอายุความ ไว้ในมาตรา ๒๔/๑ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ อย่างครบวงจรแล้ว</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ยังการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๖ เมื่อศาลได้ประทับฟ้องแล้ว และเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับและพิจารณาคดีต่อไปได้ โดยถือว่าจำเลยไม่ติดใจที่จะให้มีการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ติดใจที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลจรรยาานไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย</p> <p style="padding-left: 40px;">บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะมาศาลเพื่อต่อสู้คดีในเวลาใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การไต่สวนและการดำเนินกระบวนการที่พิพากษาไปแล้วต้องเสียไป</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการสามัญ (สถานะนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p> <p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ยังการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๖ เมื่อศาลได้ประทับฟ้องแล้ว และเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับและพิจารณาคดีต่อไปได้ โดยถือว่าจำเลยไม่ติดใจที่จะให้มีการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ติดใจที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลจรรยาานไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้ โดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย</p> <p style="padding-left: 40px;">บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะมาศาลเพื่อต่อสู้คดีในเวลาใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การไต่สวนและการดำเนินกระบวนการที่พิพากษาไปแล้วต้องเสียไป</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p style="text-align: center;">มีการแก้ไข</p> <p>- กำหนดให้มี due Process ในการที่ศาลจะออกหมายจับ รวมถึงการพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยได้แก่ การส่งหมายเรียก และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องแสดงให้ศาลเห็นว่ามีการขวนขวายติดตามตัวจำเลยมาศาลแล้ว</p>
--	--	--

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘ ในคดีที่ศาลดำเนินการพิจารณา ตามมาตรา ๒๗ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำ ความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจ ทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะ มาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้น คดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดี ขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>การดำเนินการในกรณีขึ้นพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>	<p>บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะ มาศาลเพื่อต่อสู้คดีในเวลาใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การไต่สวนและการ ดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ได้ทำไปแล้วต้องเสียไป</p> <p>มาตรา ๒๘ ในคดีที่ศาลดำเนินการพิจารณา ตามมาตรา ๒๗ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำ ความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจ ทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะ มาแสดงตนต่อศาลและยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้รื้อฟื้น คดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดี ขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลใน กรณีเช่นนี้ให้เป็นที่สุด</p> <p><u>ในกรณีที่ศาลสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่</u> <u>ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แต่ผู้พิพากษาในองค์คณะ</u> <u>ผู้พิพากษาต้องไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน</u></p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า คำสั่งของศาลเกี่ยวกับ การรื้อฟื้นคดีใหม่หรือไม่ ให้เป็นที่สุด มิเช่นนั้นแล้ว - การเพิ่มความไม่บรรลุลของ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในวิธีการได้มาซึ่งองค์คณะผู้พิพากษา ไม่ใช่ปล่อยให้ ไปกำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา จึงให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้ และกำหนดให้ชัดเจน เสียเลยว่าผู้พิพากษาในองค์คณะนั้นต้องไม่เคย พิจารณาคดีนั้นมาก่อน - การเพิ่มความเป็นบรรลุลสาม เพื่อให้เกิดความ ชัดเจนว่าการไต่สวนและกระบวนการพิจารณาที่ได้ทำไป แล้วก่อนการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ไม่เสียไป

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญฯ (สถานะบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๙ เมื่อประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ถอนฟ้องจะกระทบกระตอนต่อความยุติธรรม</p> <td data-bbox="655 869 1262 1536"><p><u>วรรคสอง</u>เพิ่มข้อความพิจารณาใหม่เมื่อผลการสอบสวนและการดำเนินการตามฟ้องคดีขึ้นพิจารณาใหม่ต้องเสียไป</p><p>การดำเนินการในการร้องขึ้นพิจารณาใหม่ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p><p>มาตรา ๒๙ เมื่อศาลประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ถอนฟ้องจะกระทบกระตอนต่อความยุติธรรม</p></td> <td data-bbox="655 1536 1262 2141"><p>แต่ทั้งนี้ ก็ไม่ได้ตัดอำนาจศาลที่จะได้ส่วนหรือดำเนินการสอบสวนพิจารณาเพิ่มเติม เพียงแต่สิ่งที่แล้วมายังคงอยู่และไม่เสียไปเท่านั้น</p><p>มีการแก้ไข</p><p>แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ที่ใช้คำว่าประทับฟ้อง และสอดคล้องกับมาตราอื่นๆ ที่ได้แก้ไขแล้ว</p></td>	<p><u>วรรคสอง</u>เพิ่มข้อความพิจารณาใหม่เมื่อผลการสอบสวนและการดำเนินการตามฟ้องคดีขึ้นพิจารณาใหม่ต้องเสียไป</p> <p>การดำเนินการในการร้องขึ้นพิจารณาใหม่ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p> <p>มาตรา ๒๙ เมื่อศาลประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ถอนฟ้องจะกระทบกระตอนต่อความยุติธรรม</p>	<p>แต่ทั้งนี้ ก็ไม่ได้ตัดอำนาจศาลที่จะได้ส่วนหรือดำเนินการสอบสวนพิจารณาเพิ่มเติม เพียงแต่สิ่งที่แล้วมายังคงอยู่และไม่เสียไปเท่านั้น</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ ที่ใช้คำว่าประทับฟ้อง และสอดคล้องกับมาตราอื่นๆ ที่ได้แก้ไขแล้ว</p>
<p>มาตรา ๓๐ การพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญ ให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาลับได้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยไม่ชักช้า ศาลมี</p> <td data-bbox="178 869 655 1536"><p>มาตรา ๓๐ การพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญ ให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาลับได้</p><p>ทวิขันธ์ มติสมทศสว ๒๗ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยไม่ชักช้า ศาลมี</p></td> <td data-bbox="178 1536 655 2141"><p>มีการแก้ไข</p><p>- มาตรา ๓๐ คือ การพิจารณาและไต่สวนพยานกรณีมีตัวจำเลยมาศาลอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องตกอยู่ใต้บังคับมาตรา ๒๗ อีก</p><p>- ส่วน (๕) ที่เพิ่มขึ้นใหม่นั้น เพื่อรองรับเหตุที่นอกเหนือไปจาก (๑) - (๔) แต่จำเลยไม่มาศาล โดย</p></td>	<p>มาตรา ๓๐ การพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่ มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญ ให้ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาลับได้</p> <p>ทวิขันธ์ มติสมทศสว ๒๗ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยไม่ชักช้า ศาลมี</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- มาตรา ๓๐ คือ การพิจารณาและไต่สวนพยานกรณีมีตัวจำเลยมาศาลอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องตกอยู่ใต้บังคับมาตรา ๒๗ อีก</p> <p>- ส่วน (๕) ที่เพิ่มขึ้นใหม่นั้น เพื่อรองรับเหตุที่นอกเหนือไปจาก (๑) - (๔) แต่จำเลยไม่มาศาล โดย</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อำนาจไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐานได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมีอาจกล่าวได้ว่า เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน</p> <p>(๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>(๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไปและศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>(๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่งให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการพิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล</p> <p>กรณีตาม (๓) ในกรณีที่ต้องมีการส่งหนังสือคำสั่ง หรือหมายอาญาของศาลให้ส่งไปยังทนายความของจำเลยแทน</p>	<p>อำนาจไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐานได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมีอาจกล่าวได้ว่า เมื่อจำเลยมีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณาและสืบพยาน</p> <p>(๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>(๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไปและศาลได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>(๔) ในระหว่างพิจารณาหรือไต่สวน ศาลมีคำสั่งให้จำเลยออกจากห้องพิจารณาเพราะเหตุขัดขวางการพิจารณา หรือจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล</p> <p>(๕) จำเลยทราบวันนัดแล้วไม่มาศาล โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องไต่สวนพยานหลักฐานใดในวันนั้นโดยไม่เลื่อนคดี</p>	<p>ไม่มีเหตุอันควร ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลพิจารณาคดีต่อไปได้โดยไม่ต้องเลื่อนคดี อันจะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) กรณีตาม (๓) ในกรณีที่ต้องมีการส่งหนังสือ คำสั่ง หรือหมายอาญาของศาลให้ส่งไปยังทนายความ ของจำเลยแทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๑ ในการค้าดำเนินคดีอาญาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ถูกกล่าวหา หรือจำเลยซึ่งหลบหนีไปในระหว่างได้รับการปล่อยตัวคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ไม่ว่าศาลจะมีคำสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ตาม ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลย รายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุที่คดีของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือถอนฟ้อง</p>	<p>มาตรา ๓๑ ในการค้าดำเนินคดีอาญาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ถูกกล่าวหา หรือจำเลยซึ่งหลบหนีไปในระหว่างได้รับการปล่อยตัวคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ไม่ผู้สมัครจะสมัครสมัครสมัครหรือสมัครสมัคร ไม่ผู้สมัคร ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลย รายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร</p> <p>ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุที่คดีของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือถอนฟ้อง</p>	<p>มีการแก้ไข - แก้ไขเพิ่มเติมเพราะว่าการดำเนินการตามมาตรานี้ จะไม่เกิดกรณีศาลสั่งจำหน่ายคดีแล้ว</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๒ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้อง ให้จำเลย มีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในจำนวน การไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในวันพิจารณาครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาลเชื่อว่าเป็นจำเลยจริง ให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่าได้กระทำผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลย ให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้และถ้าจำเลย ให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจ พยานหลักฐานโดยให้เจตน์และจำเลยทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน ในกรณีที่จำเลยมิได้มาศาลในวัน พิจารณาครั้งแรกไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าจำเลยให้ การปฏิเสธ</p>	<p>มาตรา ๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อได้มี คำสั่งศาลประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้องแก่ จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้อง ให้จำเลย มีสิทธิขอตรวจและขอคัดสำเนาเอกสารในจำนวนการ ไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>พรหยใด้บังคับยขมตรส ๒๗ ในวันพิจารณาครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาลเชื่อว่าเป็นจำเลยจริง ให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่าได้กระทำผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลย ให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้และถ้าจำเลย ให้การปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจ พยานหลักฐานโดยให้เจตน์และจำเลยทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน ในกรณีที่จำเลยมิได้มาศาลในวัน พิจารณาครั้งแรกไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ถือว่าจำเลยให้ การปฏิเสธ</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- คำว่า “ประทับฟ้อง” แก้ด้วยเหตุผลเดียวกัน เรื่องการใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>- ที่ต้องเติมคำว่าภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในตอนต้น ของวรรคหนึ่ง ก็เพื่อให้ชัดเจนว่า ถ้าส่งหมายเรียก และสำเนาฟ้องแก่จำเลยตามมาตรา ๒๗ แล้วก็ไม่ ต้องมาส่งสำเนาฟ้องให้จำเลยเพื่อนัดคู่ความมาศาล ในวันพิจารณาครั้งแรกอีก</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ข้อหาที่จำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานที่ไม่เกินห้าปี ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาไต่สวนต่อไปเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิพากษาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อมีเหตุสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้ออกสัจจำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p>ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ข้อหาที่จำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานที่ไม่เกินห้าปี ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาไต่สวนต่อไปเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิพากษาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อมีเหตุสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้ออกสัจจำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	พระราชบัญญัติซึ่งกรมการบริการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๔ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์จำเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาล เพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษา จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็น แห่งพยานหลักฐานนั้น ให้โจทก์จำเลยแถลง แนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความจริง แม้จำเลย จะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานมาตรา ๓๓ หรือมิได้ส่งพยาน เอกสารและพยานวัตถุต่อศาลตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุ ที่จำเลยไม่มาศาลและไม่มีหมายความ หรือแม้โจทก์ จำเลยจะมีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานไว้ หรือมีการ โต้แย้งพยานหลักฐานภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาจะไต่สวนหาข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ให้องค์คณะ ผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้แจ้งให้โจทก์จำเลย ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p>	<p>มาตรา ๓๔ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์จำเลยส่งพยานเอกสารและพยานวัตถุต่อศาล เพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์คณะผู้พิพากษา จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็น แห่งพยานหลักฐานนั้น ให้โจทก์จำเลยแถลง แนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความจริง แม้จำเลย จะมีได้ยื่นบัญชีระบุพยานมาตรา ๓๓ หรือมิได้ส่งพยาน เอกสารและพยานวัตถุต่อศาลตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุ ที่จำเลยไม่มาศาลและไม่มีหมายความ หรือแม้โจทก์ จำเลยจะมีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานไว้ หรือมีการ โต้แย้งพยานหลักฐานภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาจะไต่สวนหาข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ให้องค์คณะ ผู้พิพากษากำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้แจ้งให้โจทก์จำเลย ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>ตัดคำว่า “ให้” เพราะเป็นคำฟุ่มเฟือย คำซ้ำ</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๖ ในการตีสวนพยานบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะผู้พิพากษาสอบถามบุคคลเอง โดยการ แจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะสืบสวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเอง หรือตอบคำถามศาล ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้น อ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความถามพยานเพิ่มเติม การถามพยานของศาลตามวรรคหนึ่ง จะใช้ คำถามนำก็ได้ หลังจากคู่ความถามพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากศาล</p> <p>มาตรา ๓๗ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตาม ระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในการตีสวนพยานบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะผู้พิพากษาสอบถามบุคคลเอง โดยการ แจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะสืบสวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเอง หรือตอบคำถามศาล ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้น อ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความถามพยานเพิ่มเติม การถามพยานของ<u>ชษส</u>ศาลตามวรรคหนึ่ง จะใช้ คำถาม<u>นำ</u>ที่<u>ศาลเห็นสมควร</u>ก็ได้ หลังจากคู่ความถามพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากศาล</p> <p>มาตรา ๓๗ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับค่าป่วย การ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตาม ระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการใช้คำถามนำ โดยให้ศาล อนุญาตให้คู่ความใช้คำถามนำได้ด้วย ทั้งนี้ ให้ศาล กำกับไว้อีกหนึ่งว่าการถามคำถามนั้นควรอนุญาต ให้คู่ความถามนำได้หรือไม่ เพราะใช้คำว่า “ตามที่ ศาลเห็นสมควร”</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	พระราชบัญญัติขึ้นกรรมกรมารธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๖ พรรคสามและพรรคสี่</p> <p>(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้</p> <p>ให้ความเห็นตามมาตรา ๓๘</p> <p>มาตรา ๓๘ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องแจ้งให้คู่ความทุกฝ่ายทราบและให้ออกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>ดังกล่าว</p>	<p>(๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๖ พรรคสามและพรรคสี่</p> <p>(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้</p> <p>ให้ความเห็นตามมาตรา ๓๘</p> <p>มาตรา ๓๘ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องแจ้งให้คู่ความทุกฝ่ายทราบและให้ออกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>ดังกล่าว</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๙ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และจำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์คณะผู้พิพากษามีคำพิพากษาและให้อ่านคำพิพากษาในศาลโดยเปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควร</p>	<p>มาตรา ๓๙ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และจำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์คณะผู้พิพากษามีคำพิพากษาและให้อ่านคำพิพากษาในศาลโดยเปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องระยะเวลาการอ่านคำพิพากษา เนื่องจาก ๗ วันที่กำหนดไว้เป็นระยะที่สั้นเกินไปควรจึงกำหนดให้พอตามที่เป็น คือ ๓๐ วัน</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมาริกรรริสามัญ (สถานะบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>จะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันและต้อง บันทึกเหตุนี้ไว้</p> <p>ในกรณีที่ศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง วรรคหนึ่ง แต่จำเลยที่ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือ คำสั่งลับหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว</p> <p>ในการพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลย ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อศาลนัดฟังคำพิพากษา หรือคำสั่ง ให้ปิดประกาศแจ้งการนัดฟังคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตาม หลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียน ราษฎรของจำเลย หรือวิธีการอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควร และให้ถือว่าจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ถือว่าพยานบุคคลในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นพยาน ที่อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา</p>	<p>ผู้พิพากษาหรือคณะผู้พิพากษาหรือคณะผู้ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือคำสั่ง</p> <p>ในกรณีที่ศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง วรรคหนึ่ง แต่จำเลยที่ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ลับหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้นแล้ว</p> <p>ในการพิจารณาและสืบพยานลับหลัง ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อศาลนัดฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ปิดประกาศแจ้งการนัดฟัง คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏ ตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการ ทะเบียนราษฎรของจำเลย หรือวิธีการอื่นใดตามที่ศาล เห็นสมควร และให้ถือว่าจำเลยทราบนัดโดยชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ถือว่าพยานบุคคลในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นพยาน ที่อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา</p>	<p>นอกจากนี้ ยังตัดเรื่องการขอเลื่อนการอ่านออกไป ทั้งนี้ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๓๐ วันนั้น เพียงพออยู่ แล้ว และป้องกันเรื่องข้อความและผลในคำพิพากษา ถูกเปิดเผยก่อนเวลาอ่านคำพิพากษา</p> <p>- ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม เป็นประเด็น เรื่องถ้อยคำที่เขียนว่า สืบพยานลับหลังจำเลย อาจ ไม่ครอบคลุม ทั้งที่กระบวนพิจารณามาตรา ๒๗ วรรคสอง มีการตีส่วนหรืออาจมีกระบวนกรอื่นอีก จึงใช้คำว่า “ การพิจารณาคดี ” ก็น่าจะครอบคลุม และชัดเจนกว่า</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๑ การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม นอกจากศาลจะมีอำนาจรับทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิดหรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p>	<p>มาตรา ๔๑ การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม นอกจากศาลจะมีอำนาจรับทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิดหรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๕) ดอกผลหรืออประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑)</p> <p>ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และควมร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก</p> <p>ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวแทนการรับทรัพย์สิน</p> <p>หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๒ การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะทุกกรณีคำขอหรือไม่ก็ตาม บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมีเหตุรู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p>	<p>(๕) ดอกผลหรืออประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑)</p> <p>ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และควมร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดอีก</p> <p>ในกรณีที่ศาลเห็นว่าวิธีการอื่นที่จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ทรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความผิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการตามวิธีการดังกล่าวแทนการรับทรัพย์สิน</p> <p>หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งรับทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๒ การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะทุกกรณีคำขอหรือไม่ก็ตาม บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมีเหตุรู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมาย เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตาม กฎหมายอื่น</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจงใจ บุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการ ที่บุคคลได้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p>	<p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมาย เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตาม กฎหมายอื่น</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจงใจ บุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการ ที่บุคคลได้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p>	

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการกรรมาธิการวิสามัญ (สถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๔๓ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งศาลจะสั่งรับหรือได้สั่งรับโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้แม้ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้องส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p> <p>การกำหนดมูลค่าตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่เข้ามาแทนต่ำกว่าราคาท้องตลาดของสิ่ง</p>	<p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๔๓ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งศาลจะสั่งรับหรือได้สั่งรับโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้แม้ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคาท้องตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้องส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาลกำหนด</p> <p>การกำหนดมูลค่าตามวรรคหนึ่งในกรณีที่มีการนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นหรือในกรณีมูลค่าของทรัพย์สินที่เข้ามาแทนต่ำกว่าราคาท้องตลาดของสิ่ง</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ศาลสั่งรับในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น ให้ศาล กำหนดโดยค่านึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้าด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้นแล้วแต่กรณี</p> <p>ในการสั่งให้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะ กำหนดให้ผู้นั้นชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ผ่อนชำระก็ได้ โดยค่านึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี และถ้าผู้นั้นไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามอัตราที่ศาลกำหนด และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลนั้นได้ไม่เกินจำนวนเงินที่ยังค้างชำระ</p> <p>หมวด ๓</p> <p>การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>ศาลสั่งรับในวันที่มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น ให้ศาล กำหนดโดยค่านึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่มีการรวมเข้าด้วยกันนั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้นแล้วแต่กรณี</p> <p>ในการสั่งให้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะ กำหนดให้ผู้นั้นชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ผ่อนชำระก็ได้ โดยค่านึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี และถ้าผู้นั้นไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามอัตราที่ศาลกำหนด และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลนั้นได้ไม่เกินจำนวนเงินที่ยังค้างชำระ</p> <p>หมวด ๓</p> <p>การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมาธิการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดี ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุรักรวย ผิดปกติให้นำทรัพย์สินในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา เว้นแต่มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๒ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๙ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดี ร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุรักรวย ผิดปกติให้นำทรัพย์สินในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา เว้นแต่มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๕ เฉพาะบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในวันขึ้นฟ้องให้จำเลยมา หรือคุมตัวมาศาล มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๓๙ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>มีการแก้ไข เนื่องจาก คณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้อำนาจด้วย ดังนั้น จึงต้อง กำหนดยกเว้นให้นำมาใช้ เพราะคดีร้องขอให้ ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินมีบทบัญญัติบางประการ ที่ไม่อาจนำมาบทบัญญัติในการดำเนินคดีอาญามาใช้ได้</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	พระราชบัญญัติขึ้นกรรมกรมาราธิการวิสามานยา (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๖ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำก่อนศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล</p> <p>ถ้าผู้มีการะการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามความเห็นเป็นการยุติธรรม</p>	<p>มาตรา ๔๖ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำก่อนศาลมีคำพิพากษา</p> <p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล</p> <p>ถ้าผู้มีการะการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามความเห็นว่าเป็นการยุติธรรม</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- ตัดคำว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริต เนื่องจากไม่ได้มีผลทางกฎหมาย เป็นแต่ให้ศาลคำนึงถึง และนอกจากนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตจริง ศาลก็สามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ได้อยู่แล้ว</p> <p>- และเป็นถ้อยคำที่เทียบเคียงมาจากถ้อยคำตามพรบ. วิธีพิจารณาอาญาทุจริตฯ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๗</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. _____</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการกล่าวหาตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใด มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และประธาน รัฐสภาเห็นว่าไม่เหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ ถูกกล่าวหาและเสนอเรื่องมายังประธานศาลฎีกา ให้ประธานศาลฎีกาพิจารณาดังคณะผู้ได้ส่วนอิสระตาม มาตรา ๔๘ เพื่อดำเนินการได้ส่วนหาข้อเท็จจริงและ ทำความเห็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาดังกล่าว</p>	<p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. _____</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการกล่าวหาตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใด มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตราฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และประธาน รัฐสภาเห็นว่าไม่เหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำตามที่ ถูกกล่าวหาและเสนอเรื่องมายังประธานศาลฎีกา ให้ประธานศาลฎีกาพิจารณาดังคณะผู้ได้ส่วนอิสระ ตามมาตรา ๔๘ เพื่อดำเนินการได้ส่วนหาข้อเท็จจริง และทำความเห็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาดังกล่าว</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๙ ให้คณะผู้ได้ส่วนอิสระที่ประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง ประกอบด้วยบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ที่คัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยให้แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการ หรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีอย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับจำนวนที่เหลือให้คัดเลือกจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๑ ตามความเหมาะสมแห่งคดี</p>	<p>มาตรา ๔๙ ให้คณะผู้ได้ส่วนอิสระที่ประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง ประกอบด้วยบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ที่คัดเลือกจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยให้แต่งตั้งจากข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการ หรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีอย่างน้อยหนึ่งคน สำหรับจำนวนที่เหลือให้คัดเลือกจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๑ ตามความเหมาะสมแห่งคดี</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะผู้ได้ส่วนอิสระต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p>	<p>มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะผู้ได้ส่วนอิสระต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไข (๑) เพื่อเปิดช่องให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาเป็นคณะผู้ได้ส่วนอิสระได้ แต่ไม่จำเป็นต้องบังคับตั้งเช่นมาตรา ๔๙ จึงอยู่ในดุลพินิจตามความเหมาะสมของคดีและสถานการณ์</p> <p>- ผู้พิพากษาจะมีส่วนช่วยได้เป็นอย่างดีในเรื่องการพิจารณา เช่น การพิจารณา</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p>	<p>ไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการรับรองการประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการบริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภาพินิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคนละผู้ใดส่วนอิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ดิตยาเสพตติให้โทษ</p> <p>(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๖) อยู่ระหว่างถูกกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p>	<p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคนละผู้ใดส่วนอิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ดิตยาเสพตติให้โทษ</p> <p>(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๖) อยู่ระหว่างถูกกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๘) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะเหตุผิดต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอื่น ถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำได้โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าย หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน</p>	<p>(๘) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะเหตุผิดต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอื่น ถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำได้โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าย หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๒) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๑๓) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย</p> <p>(๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่าเป็นผู้ผิดพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๒) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๑๓) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย</p> <p>(๑๔) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่าเป็นผู้ผิดพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติซึ่งกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับ การแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๒ ในการดำเนินการของคณะผู้ตั้งสว อิสระ ให้คณะผู้ตั้งสว อิสระมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้ตั้งสว อิสระจะได้รับค่าจ้างการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่น ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ</p>	<p>(๑๖) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับ การแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๕๒ ในการดำเนินการของคณะผู้ตั้งสว อิสระ ให้คณะผู้ตั้งสว อิสระมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้ตั้งสว อิสระจะมีสิทธิได้รับ ค่าจ้างการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และ ค่าตอบแทนอย่างอื่นตาม ที่ระเบียบที่คณะกรรมการ บริหารศาลยุติธรรมกำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- คำว่า มีสิทธิ เป็นการใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับการ ใ้รับค่าตอบแทนพยานบุคคล ผู้ซึ่งมาให้ถ้อยคำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๗</p> <p>- ส่วนที่กำหนดให้เป็นระเบียบของ ก.บ.ศ. ก็เพื่อความคล่องตัว และการตั้งผู้ตั้งสว อิสระเกิดขึ้นได้น้อย</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๔ คณะผู้เตสาวอสรจะมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเพื่อประกอบการไต่สวนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะผู้เตสาวอสรจะกำหนด โดยจะเรียกรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้เคยยื่นไว้จากผู้ซึ่งเก็บรักษาเพื่อนำมาเทียบเคียงดูด้วยก็ได้</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>มาตรา ๕๕ เมื่อดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จให้คณะผู้เตสาวอสรดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้สั่งยุติเรื่องและให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด</p> <p>(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดกฎหมายตามที่ถูกกล่าวหา และมีใช้เป็นกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการไต่สวน</p>	<p>มาตรา ๕๔ คณะผู้เตสาวอสรจะมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเพื่อประกอบการไต่สวนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะผู้เตสาวอสรจะกำหนด โดยจะเรียกรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้เคยยื่นไว้จากผู้ซึ่งเก็บรักษาเพื่อนำมาเทียบเคียงดูด้วยก็ได้</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>มาตรา ๕๕ เมื่อดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จให้คณะผู้เตสาวอสรดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้สั่งยุติเรื่องและให้คำสั่งดังกล่าวเป็นที่สุด</p> <p>(๒) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- ตัดถ้อยคำว่า ฎีกาแผนกคดีอาญาฯ เนื่องจากมีนิยามคำว่า ศาล บัญญัติไว้อยู่แล้ว</p> <p>- ส่วนที่แก้จากขออนุญาตศาล แก้ไขเป็นให้ขออนุญาตต่อประธานศาลฎีกา ก็เพราะในขณะนั้นยังไม่มียกคณะผู้พิพากษา และประธานศาลฎีกาก็เป็นผู้แต่งตั้งคณะผู้เตสาวอสร</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถานะนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>ในการไปสอบสวนและดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้อง ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับ แต่งตั้ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ยื่นคำขอต่อประธาน ศาลฎีกาเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาที่เห็นสมควร</p> <p>ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของ คณะผู้สอบสวนอิสระภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่เมื่อจำฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลา ตามวรรคสาม ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอ อนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดีออกไปได้อีกไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายใน อายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา และหมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็น ของแผ่นดิน มาใช้บังคับในการดำเนินคดีตามหมวดนี้ ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>(๓) ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติการณ์ตามที่ถูก กล่าวหา และมีใช่เป็นกรณีตาม (๒) ให้ส่งสำนวนการไป สอบสวนไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>ผู้ทบทวนคดีอาญของผู้ดำรงตำแหน่งทรงพระเมรุฮอ</p> <p>ในการไปสอบสวนและดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้อง ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับ แต่งตั้ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ยื่นคำขอต่อประธาน ศาลฎีกาเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาที่เห็นสมควร</p> <p>ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของ คณะผู้สอบสวนอิสระภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่เมื่อจำฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลา ตามวรรคสาม ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อ<u>ศาลชั้นต้น</u> <u>ศาลฎีกา</u>เพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดีออกไป ได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องฟ้องภายในอายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา และหมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็น</p>	

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมวิธีการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>หมวด ๕</p> <p>การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำ</p> <p>ความผิดเกี่ยวกับการที่บุคคลตามมาตรา ๑๐ (๔) ผู้ใด</p> <p>จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ</p> <p>ทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง</p> <p>ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า</p> <p>มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายใน</p> <p>กำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ลงมติว่ามีการกระทำนั้น</p> <p>กรณีที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนพ้นระยะเวลา</p>	<p>โดยอนุโลม</p> <p>หมวด ๕</p> <p>การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำ</p> <p>ความผิดเกี่ยวกับการที่บุคคลตามมาตรา ๑๐ (๔) ผู้ใด</p> <p>ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ</p> <p>ทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง</p> <p>ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า</p> <p>มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาล</p> <p>ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ</p> <p>ป.ป.ช. ลงมติว่ามีการกระทำนั้น</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเป็น (๑) เนื่องจากบุคคลที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งนี้ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งอื่น ๆ ตาม (๑) ส่วน กรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. มีบัญญัติไว้ในวรรคสามแล้ว</p> <p>- การตัดเรื่องกำหนดเวลาหกสิบวัน และการขยายระยะเวลายื่นคำร้องในตอนท้ายของวรรคหนึ่งและความในวรรคสองออก เนื่องจากเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเนื้อหาที่ต้องนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารีการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลายื่นคำร้องออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด</p> <p>ในกรณีที่กรรมการการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เป็นผู้ถูกกล่าวหา อำนาจของ คณะกรรมการการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของหน่วยงานที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดไว้</p>	<p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนด</p> <p>กรณีที่เมื่อเสร็จสิ้นคดีแล้วแต่ต้องพ้นระยะเวลาสอบสวนหรือคดีหนึ่ง ให้คณะกรรมาการ พ.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาสอบสวนคดีซึ่งขอพิงข้อที่ไม่เห็นความเสียหายแต่สันนิษฐานว่ามีความผิด</p> <p>ในกรณีที่กรรมการการ ป.ป.ช. หรือเจ้าหน้าที่ของ พ.ป.ช. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ถูกกล่าวหา อำนาจของคณะกรรมการการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของหน่วยงานที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนดไว้</p>	<p>ทุจริต หรือ พ.ร.บ. ป.ป.ช. เพราะเป็นขั้นตอนก่อนฟ้องหรือยื่นคำร้องต่อศาล และในขั้นนี้ศาลยังไม่มีโอกาสทราบได้เลยว่าพฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุควรขยายระยะเวลาหรือไม่</p> <p>นอกจากนี้ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ยื่นคำร้องก็เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัด ซึ่งต้องไปกำหนดในกฎหมาย ป.ป.ช. ว่าหากคณะกรรมการการ ป.ป.ช. ไม่ดำเนินการจะมีผลในทางธรรมาภิบาลอย่างไร</p>
<p>มาตรา ๕๗ คำร้องตามมาตรา ๕๖ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้นั้น บุคคลซึ่งผู้นั้นมีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ระยะเวลาที่ต้องยื่น รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชี</p>	<p>มาตรา ๕๗ คำร้องตามมาตรา ๕๖ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้นั้น บุคคลซึ่งผู้นั้นมีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ระยะเวลาที่ต้องยื่น รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชี</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขให้สอดคล้องกับการตัดความในวรรคสองของมาตรา ๕๖ ออก</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของคณะกรรมการ</p> <p>ป.ป.ช.</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ วรรคสาม ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาคดีตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ที่อาจทำให้การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์คณะผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยกการดำเนินคดีในส่วนอาญา ออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินการสอบสวนพิจารณาในคดีต่อไปได้</p>	<p>แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของคณะกรรมการ</p> <p>ป.ป.ช.</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่กรณีที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖ <u>วรรคสามวรรคสอง</u> ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๘ การพิจารณาพิพากษาคดีตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ที่อาจทำให้การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์คณะผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยกการดำเนินคดีในส่วนอาญา ออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินการสอบสวนพิจารณาในคดีต่อไปได้</p>	<p>ไม่มีแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นการมารีการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หมวด ๖ อุทธรณ์</p>	<p>หมวด ๖ อุทธรณ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๙ คำพิพากษาของศาลให้อุทธรณ์ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา</p>	<p>มาตรา ๕๙ คำพิพากษาของศาลให้อุทธรณ์ ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ศาลมีคำพิพากษา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖๐ ในกรณีที่จำเลยซึ่งไม่ได้ถูกคุมขัง เป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ต่อเมื่อแสดงตน ต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาล มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์</p>	<p>มาตรา ๖๐ ในกรณีที่จำเลยซึ่งไม่ได้ถูกคุมขัง เป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ต่อเมื่อแสดงตน ต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาล มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖๑ คดีที่ไม่มีอุทธรณ์คำพิพากษา ให้เป็น ที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล</p>	<p>มาตรา ๖๑ คดีที่ไม่มีอุทธรณ์คำพิพากษา ให้เป็น ที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษา ชอชศรส แต่ถ้าเป็นคดีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษประหาร ชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ศาลมีหน้าที่ต้องส่งสำนวน คดีดังกล่าวต่อไปให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพื่อพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๒</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none">- ความเดิมเป็นการเรียงเรียงถ้อยคำใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น- ส่วนถ้อยคำในตอนท้ายที่เพิ่มขึ้นใหม่ เป็นการคุ้มครองสิทธิของจำเลย ในกรณีที่ศาลพิพากษา

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๒ การวินิจฉัยยุทธธรรมของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกา ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน โดยให้เลือกเป็นรายคดี คำวินิจฉัยยุทธธรรมขององค์คณะให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยยุทธธรรมที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีขึ้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๖๒ การวินิจฉัยยุทธธรรมของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกา ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนั้นมาก่อน โดยให้เลือกเป็นรายคดี คำวินิจฉัยยุทธธรรมขององค์คณะให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยยุทธธรรมที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีขึ้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม</p>	<p>ลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิทธิที่จำเลยในคดีอาญาทั่วไปได้รับ</p> <p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖๓ ในคดีเรื่องใด หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แตกต่างกัน ผู้พิพากษาคณะหนึ่งคนใดในองค์คณะพิจารณาคดีนั้นหรือประธานแผนกคดีอาญา</p>	<p>มาตรา ๖๓ ในคดีเรื่องใดหากมีปัญหามาตรา ๖๓ หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แตกต่างกัน ผู้พิพากษาคณะหนึ่งคนใดในองค์คณะพิจารณาคดีนั้นหรือประธานแผนกคดีอาญา</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- กำหนดให้การนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ไม่จำกัดแต่เฉพาะมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลเคย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติขึ้นปรกกรมวิธีการวิสามัญ (สถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p style="text-align: center;">เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอ ประธานศาลฎีกาเพื่อพิจารณาให้มีการวินิจฉัยปัญหา โดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้</p> <p>เมื่อที่ประชุมใหญ่มีคำวินิจฉัยในเรื่องหรือประเด็นใด ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้องค์คณะพิจารณาคดีวินิจฉัยหรือ มีคำพิพากษาในเรื่องหรือประเด็นนั้นไปตามคำวินิจฉัย ของที่ประชุมใหญ่</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ การบังคับคดี</p> <p>_____</p>	<p>ของศาลฎีกานั้นหรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกา เพื่อพิจารณาให้มีการวินิจฉัยปัญหานั้นโดยที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาก็ได้</p> <p>เมื่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีคำวินิจฉัยในเรื่องหรือ ประเด็นใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้องค์คณะพิจารณาคดีของ ศาลฎีกาวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาในเรื่องหรือประเด็น นั้นไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ การบังคับคดี</p> <p>_____</p>	<p>ตัดสินได้ ๒ แนว เท่านั้น แต่หากเป็นปัญหาข้อ กฎหมายสำคัญก็สามารถนำเรื่องเข้าได้ แต่การ นำเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่ ก็ต้องอยู่ในดุลพินิจ ของประธานศาลฎีกาที่จะพิจารณาว่าเป็นปัญหา สำคัญจริงหรือไม่ เป็นเรื่องสมควรนำเข้าที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกาหรือไม่</p> <p>- ส่วนการเพิ่มคำวินิจฉัยคณะของศาลฎีกา เป็นการ ใช้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญ</p> <p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖๔ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งในคดีให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของประธาน ศาลฎีกา</p> <p>คำพิพากษาและคำสั่งในการบังคับคดีตาม วรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๖๔ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งในคดีให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของประธาน ศาลฎีกา</p> <p>คำพิพากษาและคำสั่งในการบังคับคดีตาม วรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p>	<p style="text-align: center;">ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิชาการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๕ การบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับหรือสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทำได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้อัยการสูงสุดหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการบังคับคดี โดยให้ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีและให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีมีหน้าที่และทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดหรืออัยการหน่วยงนของรัฐมนตรีเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี</p> <p>การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้แม้ว่าบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับถึงแก่ความตายไปแล้ว หากปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p>	<p>มาตรา ๖๕ การบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับหรือสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทำได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้อัยการสูงสุดสำนักงานอัยการหรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการบังคับคดี โดยให้ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีและให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีมีหน้าที่และทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุดหรืออัยการหน่วยงนของรัฐมนตรีเรียกค่าฤชาธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินการบังคับคดี</p> <p>การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้แม้ว่าบุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งทีศาลสั่งรับถึงแก่ความตายไปแล้ว หากปรากฏว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อน</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขจากคำย่อเป็นคำเต็ม - และแก้ไขผู้ดำเนินการบังคับคดีให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว โดยไม่ต้องให้อัยการสูงสุดต้องมาดำเนินการดำเนินการดำเนินการในชั้นบังคับคดีแล้ว

<p>พระราชบัญญัติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สถานีบัญญัติแห่งชาติ) ผู้ขึ้นถึงแก่ความตาย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ศาลสั่งรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าจริงว่า ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำความคิด ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ คำร้องของเจ้าจริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พวกเขาถึงที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๔๓ หากปรากฏโดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดว่าผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำความคิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินแทนตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัด</p>	<p>มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ศาลสั่งรับทรัพย์สินตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าจริงว่า ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำความคิด ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงานก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ คำร้องของเจ้าจริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พวกเขาถึงที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๔๓ หากปรากฏโดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงในทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดว่าผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยการกระทำความคิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินแทนตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัด</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าของที่แท้จริง เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>ทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าของที่แท้จริง เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>ทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าของที่แท้จริง เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>มาตรา ๒๖/๑ ในระหว่างที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากรณีมูลที่จะดำเนินการคดีตามมาตรา ๑๐ (๑) หรือ (๓) และยังมีได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p>	<p>คณะกรรมการเพิ่มชิ้นใหม่</p> <p>- รongระบบบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการหาข้อยุติในการดำเนินคดีระหว่างอัยการสูงสุด กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. นี้ เพราะเมื่อร่าง พ.ร.บ. นี้บังคับใช้แล้ว แต่หาก พ.ร.บ. ยังไม่ได้บังคับใช้จะเกิดช่องว่างว่าในระหว่างนั้นจะดำเนินการอย่างไร</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรมการวิสามัญ (สถาปัตยกรรมรัฐธรรมนูญแห่งชาติ)</p> <p>ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีดังกล่าวโดยอนุโลม จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใช้บังคับ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๗ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่หมวด ๖ อุทธรณ์ ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และในที่ใช้กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนั้น บังคับแก้คดีดังกล่าวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>	<p>มาตรา ๖๗ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่กระทบต่อการดำเนินการใด <u>เว้นแต่หมวด ๖ อุทธรณ์</u> ไม่ใช้บังคับแก่คดีที่ไม่คดีที่ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และในที่ใช้กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนั้นยกเว้นคดีที่ส่งฟ้องคดีต่อศาลแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลให้มีผลใช้บังคับกับคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลได้ต่อไป</p>

<p>พระราชบัญญัติ (คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติขึ้นกรรมาธิการวิสามัญ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๘ บรรดาพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีหรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๖๘ บรรดาพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีหรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>- ตัดคำว่า พระราชกฤษฎีกาในตอนท้ายออก เนื่องจาก พ.ร.ป. นี้ไม่มีบทบัญญัติให้ออก พระราชกฤษฎีกาได้ แต่เดิมมีในเรื่องการกำหนดค่าตอบแทนของคณะผู้ไต่สวนอิสระ</p>
<p>ผู้รับสนองพระราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>.....</p>	